

Catalans doblement protegits

CONCULCACIONS (23)

Els catalans som un poble doblement protegit. Ens hauria de fer reflexionar aquesta dimensió de la que no sabem gaudir prou, que és una doble o fins i tot triple protecció que els catalans obtenim, a diferència de la majoria de països, per part d'aquest llegat tan exclusiu.

Pel què sembla la majoria de nacions del món, viuen sense aquesta garantia que a nosaltres els catalans, ens converteix en privilegiats, sabedors de la nostra mai prou ponderada protecció.

Devem ser molt obtusos i/o curts de gambals, quan en la nostra situació com a país, no sabem valorar i reconèixer la incomparable protecció de que som objecte, per part de dues nacions tan benefactores com són "ejpaña" i "france".

Parem comte de les múltiples accions immillorables que rebem d'aquests extraordinaris i generosos països o estats, com ells vulguin.

És gràcies a ells que podem fruit de tres llengües. Una de pobreta, que és la nostra, la desvalguda, la irrisòria, la insignificant. Deu ser atribuïble a un petit accident deformador, natural de la nostra idiosincràsia. Però no ens hem de preocupar d'aquesta negativa peculiaritat, ja que han aparegut els dos estats protectors amb la generosa disponibilitat d'oferir-nos (sense cap cost directe) l'utilització de les seves incomparables llengües "ejpañol" i "français".

I molt més que això, han fornit totes les escoles del país de magnífics professors (en castellà i/o francès) d'aquests idiomes, encara que això hagi suposat, les aparents dificultats de no aprendre aquesta llengua, que nosaltres estimem com a nostra i en diem català. Hem d'estar-ne agraïts els catalans de la protecció que aquests veïns han abocat al nostre país.

És molt natural i comprensible que aquesta millora hagi comportat durant molt temps l'absoluta prohibició d'ensenyar i fins i tot usar la nostra llengua. Si no s'hagués fet així, com els catalans hauríem pogut sobreviure a les inclemències del món, amb la nostra llengua, tan petiteta i escarransida?

No ens adonem que hi ha moltes llengües parlades per molts menys usuaris que la nostra, però que han obtingut la majoria d'edat perquè el seu contingut sociolingüístic deu tenir un bagatge molt superior? Creiem els catalans que mil anys d'utilització d'una llengua ja són suficients per garantir aquest nivell, per nosaltres inassolible del reconeixement? Som tan il·lusos com això?

I continuen lluitant per la desaparició de la nostra llengua! Què hem de fer els catalans? Repudiar com a llengües bàrbares, les que ens són obligades sense contemplacions i amb una imposició fèrria? Tinguem present que en els seus territoris originals no permeten cap utilització del català i això ho han rubricat legalment sense dubtar-ne ni un moment. A qualsevol punt dels seus camps t'atendran en la llengua que sigui i faran els esforços que calguin per atendre't, menys si la llengua que utilitzes és el català.

D'això volen que en diguem protecció del nostre idioma, quan el mantenen reclòs, com a mal menor i innegable a casa nostra i a sobre encara els hem d'estar agraïts?

Amb tot i això ens hem d'empassar una immensa majoria de prospectes dels diversos productes en les úniques llengües dels colonitzadors. Què hi diuen els nostres polítics catalans, fins i tot aquells que es diuen nacionalistes i/o independentistes? Perquè callen i accepten submisament aquests incompliments de la "legalitat segons ells" que és obligatòria? Perquè aquesta "legalitat", s'accepta en uns cassos i en altres passa per alt? Perquè a favor del castellà totes les exigències son vigents, però quan es tracta del català, no té cap importància contradir-les? Què cony foten els nostres polítics davant les flagrants contradiccions que aquesta situació evidencia? A què juguen aquesta colla d'irresponsables? Prouuuuuuuuu!.....

Claudi Romeu, 17 de juliol del 07